

Mere i Told end Den, der bruger 1 Pund til 24 s, og Den, der kan bruge den allerfineste Kaffe til 4—5 Mk. Pundet, svarer ikke mere end Den, der maa nøies med den allerimpleste. Det kan efter min Mening ikke være rigtigt, og jeg troer ikke, at Nogen vil driste sig til at paastaae, at det i og for sig er rigtigt og retfærdigt. Men hvorfor gjør man det da? Ja, det er jo uhyre beqvemt at beskatte paa den Maade, og de Uformuende ere jo de Mange; naar man lader dem bære Broderparten af Byrderne, kunne de Andre slippe noget lettere, og den simple uformuende Mand hertilslands er jo meget taalmodig, han finder sig i Meget, ja næsten i Alt. Men det kan ikke være retfærdigt at beskatte paa den Maade, og derfor troer jeg, at det er forsvarligt og rigtigt at fremkomme med et Forslag som det, her foresligger til Udvalgets Fleertals Forslag, idet det vil have tilfølg, at Alle skeer lige Ret, og at Enhver faaer det fritaget for Beskatning, som maa ansees for absolut nødvendigt for at kunne leve, og naar man vil tage dette Princip og fastholde det, vil det jo føre til, at naar man ved fremtidige Skattelove af den Art, skulde have den samme Indtægt, som man her har gjort Regning paa, maatte Procenten være noget høiere, og det vilde føre til, at de høiere Indtægter bleve forholdsvis noget høiere beskattede end de lavere. Det bliver altsaa en stigende Scala, ikke i en saadan Form, at den aabner Udgang til en saadan Kritik, som foreleden Igd over det Forslag, der da var foreslagt. Det er denne Betragtning, der har ledet mig for mit Vedkommende — og jeg taler her kun paa mine egne Vegne — til at være Medforslagsstiller af dette Forslag, men jeg skal slutte, som jeg begyndte med at erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke er uvillig til at tage imod det Forslag, der er kommet til os fra det andet Thing.

Udler: Hvad jeg har at sige i denne Sag, er sagt saa ofte, ogsaa fra Enkeltes Standpunkt, at jeg kun med et Par Ord skal udtale min Mening; men jeg maa dog tillade mig en Bemærkning om en Ytring, der fremkom fra den ærede sidste Taler, som jeg i høi Grad beklager og, som jeg tilstaaer, dobbelt

forundrede mig i hans Mund. Han sagde nemlig, at man ikke tog saa meget Hensyn til, naar man bestemte en Skat, hvad der i og for sig var rigtigt, fordi de Ubemidlede ere mange, og de Andre færre, og, naar de Ubemidlede kom til at betale for Meget, bleve de Andre lidt mildere og lemfældigere behandlede; thi Almuesmanden er saa høimodig (M. Andersen: taalmodig!). Det undrer mig, at en Mand, som man er vant til at tillægge Høisind, vil fremkomme med en saadan Udtalelse, som om det kun er, fordi man veed, at de Fleste finde sig taalmodigt i, hvad der er dem paalagt, at man intet Hensyn tager til, hvad der er det Rette, men tager, hvad der er det Beqvemeste. Det er en Ytring, som jeg troer, at der hører megen Taalmodighed til for Den, der faaer Ordet efter det ærede Medlem, hvem det nu end er, at finde sig i, og jeg haaber ogsaa, at baade den ærede Ordfører og den ærede Finansminister ville slutte sig til mig og dele min Beklagelse over at have hørt disse Ord netop fra det ærede Medlem. Grunden, hvorfor jeg har optilset mine Udbryngsforslag, vil naturligvis være klar efter den Stilling, jeg har indtaget i hele denne Sag. Jeg anseer Procentsystemet ubetinget og aldeles utvivlsomt for langt bedre end Constantssystemet, men jeg nægter ikke, at, for at Procentsystemet skal blive en retfærdig Skat, udfordres det efter min Overbeviisning, at man saameget som muligt maa søge at fremme Selvangivelse. Det har været gjentagende udtalt — ogsaa fra min Side har det tidligere været udtalt; men jeg maa dog gjentage det —, at det Retteste vilde være at tiltvinge sig Selvangivelse eller, om man ikke kan gjøre det, fordi det vilde være for strengt, saa ikke at tillade nogensomhelst Nedsættelse af Skatten for dem, der ikke have brugt Selvangivelse. Dette er blevet fundet for haardt, og man gif derfor en Middelvei. Udvalget foreslog ved 2den Behandling, at, hvis Skatteansættelsen ikke skulde være en Tjerededel eller en Trejedeel for høi, saa skulde der ingen Nedsættelse finde Sted, hvor der ikke var skeet Selvangivelse; men et æret Medlem foran mig (S. Sjørgensen) foreslog, at det skulde sættes ned til en Ottendebeel og en Sjettedeel, og Thinget gav ham